

[Erik Appel.]

skal finde nogen Mulighed for at naa til en Forstaaelse. Og jeg kan roligt sige, at jeg aldrig har talt saa skarpt til Hjemmetyskere, som jeg gjorde her, og jeg ønsker ikke, at der skal gives mig ny Lejlighed til at gøre noget lignende. Mødet fik et helt igennem roligt Forløb, men jeg har ingen Ret til her at gengive Mødets Forhandling. Jeg vil i Stedet fremføre min personlige Opfattelse af Hjemmetyskhedens Stilling i mit Hjemland. Jeg bruger med Vilje Betegnelsen Hjemmetyskere for tysk Mindretal, den blev ogsaa tidligere anvendt af Tyskerne selv, men det afløstes senere efter Nationalsocialismens Fremtræden af Betegnelsen „Volksdeutsche“. Jeg maa hævde, at den gamle Betegnelse er den karakteriserende, medens den anden er et Udtryk for et Ønske om en Fremtidsstilling.

Det er da min Opfattelse, at Hjemmetyskerne i Tiden efter den 5. Maj klarere og klarere har tilkendegivet en Delthed i Sind og Tankegang, som først kunde komme til Udbrud efter de tyske Besættelsesmyndigheders Kapitulation. Saa længe disse var her i Landet, holdt de Hjemmetyskheden i Skak og var Aarsag til en dæmonisk Besættelse af mange enkelte Hjemmetyskere. Jeg bemærker i Sammenhængen, at ogsaa danske Mennesker ikke blot i Sønderjylland, men ogsaa i det gamle Land var Genstand for en saadan Besættelse. Denne dæmoniske Besættelse baandlagde mange af disse Menneskers Tænkning og Handling, og adskillige førtes i Ulykke derved. Andre maa bøde haardt derfor.

Med den haandgribelige Besættelsesmagts Forsvinden forsvandt ogsaa efterhaanden for mange af de nævnte Mennesker den dæmoniske Besættelse, og de blev igen frie Mennesker. Det er disse frigjorte Mennesker blandt Hjemmetyskerne sammen med dem, der aldrig henfaldt til Nazismens Afgudsdyrkelse, som nu træder frem i aabenhjertig Erkendelse af deres tidligere Stilling i Forsøg paa at vinde nyt Fodfæste som Borgere i Landet. De ønsker at vinde deres danske Medborgeres Tillid, først gennem Tale og Skrift og dernæst gennem Handling.

Med Formandens Tilladelse citerer jeg af den i Dagspressen udsendte Erklæring følgende:

„Som tyske Nordslesvigere bekender vi os til ubetinget Loyalitet over for den danske Konge, den danske Stat og den nuværende Grænse og tilstræber en ærlig Fred i vor Hjemstavn. Vi ønsker at stille os paa den demokratiske Stats-

opfattelses Grund og i vort politiske Liv at virkeliggøre Demokratiets Grundsætninger.“

Det er jo godt og klart, og det viser Vilje til paa loyal Maade at tilpasse sig til Livet i det danske Samfund. Fremtiden maa vise, om Evnen svarede til Viljen. Den udsendte Erklæring slutter med at udtale Forventning om, at der fra dansk Side som Gengæld for den tilsagte Loyalitet vil vises Forstaaelse for, at der ogsaa bliver tilsagt Hjemmetyskheden kulturel Frihed inden for Skole og Kirke og Forsamlingsfrihed til Udøvelse af politisk Liv og Pressefrihed.

Om Imødekommen af denne Forventning bør der ingen Tvivl være; den er en Selvfølgelighed ud fra dansk demokratisk Opfattelse. Aarsagen til den Undtagelsestilstand, der i Øjeblikket hersker over for Hjemmetyskheden, har de selv givet. Naar den fjernes, træder Friheden i Kraft i samme Omfang som for danske Borgere.

Til Ønsket om at faa Forsamlingsfrihed til politisk Liv maa jeg gøre en Bemærkning. Der vil under Hjemmetyskernes Ligestilling med danske Medborgere ikke foreligge nogen Nødvendighed for en særlig politisk Repræsentation. Det naturlige maa være, at Hjemmetyskerne som ved det lige afholdte Valg fordeler deres Stemmer efter samfundspolitiske Anskuelser og ikke efter nationalpolitiske. Der vil, naar den fuldt borgerlige Ligestilling er vundet tilbage ved gennemført loyal Optræden, ikke foreligge særlige tyske Problemer til politisk Løsning. Det maa derfor findes rimeligt, at f. Eks. tyske Arbejdere stemmer paa Socialdemokratiets Kandidater, at konservativt indstillede stemmer paa konservative Kandidater.

En saadan Fremgangsmaade vil hindre, at Hjemmetyskerne paa ny føres ind i et Gruppemodsætningsforhold til deres danske Medborgere, hvorved et ofte udtalt Ønske om Brobygningsarbejde paa ny vil forspildes. Ifølge Samtale med ledende Tyskere er jeg berettiget til at mene, at der i de første Aar ikke bliver Tale om Opstilling af Kandidat til Folketinget. Om det senere sker, vil afhænge af, hvorledes Tingene i det hele udvikler sig.

Om den Hjemmetyskhed, der klart og bevidst gik i den tyske Værnemagts Tjeneste og var Haandlangere for det tyske Polit, har det ærede Medlem Hr. Heick talt, og hvad der i de senere Dage er fremdraget gennem Forhør af det tidligere Medlem af dette høje Ting, Hr. Jens Møller, taler et meget tydeligt Sprog om simpelt Forræderi